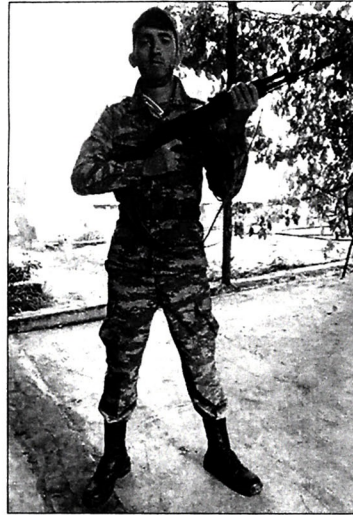

«Mənə qəhrəman deməyin, əsl qəhrəmanlar şəhidlərimizdir»

Vətən hissi böyük hissdır; onu canında daşıyanlar bir parça torpağı Vətənə çevirirlər. Mühərribədən iki ay əvvəl ərizə yazaraq Vətənin çağırışına qoşulmaq istəyini ifadə edən Cavid Nuri Vidadi oğlu da damarlarında qaynayan qanın sücaəti ilə qoynunda göz açdığı torpağı Vətənə çevirməyi bacardı...

Bəzən elə düşüncülər ki, Vətən hamı üçün eyni ölçüdə görünür. 27 sentyabrda başlanan hərbi əməliyyatlar isə sübut etdi ki, Azərbaycan xalqının şərəf hissində Vətən eyni duyğuların tərcümanıdır. Torpaqlarımızın bütövlüyü uğrunda fədakarlıq və hünər göstərmiş Cavidin də elə cəbhəyə atılmasına bu hiss zəmin yaratdı.

Oxucularımıza tanışlıq üçün bildirək ki, Cavid 1999-cu il fevralın 15-də Masallı şəhərində (İsgəndorli yaşayış məntəqəsində) dünyaya göz açdı. Orada böyüyüb və orada Vətən sevgisi ilə bərkiyib. Erməni təxribatına cavab olaraq başlanan əks hücum əməliyyatları onun içində çırpınan qəhrəmanlıq üçün demək olar ki, şərait yaratdı. Çünki o, «gənc nəsil sanki Qarabağı unudub» fikirləri ilə heç cür barışa bilmirdi...

Cavid iki il əvvəl həqiqi hərbi xidmətdə olub. İyul döyüşləri zamanı könüllü olaraq Səfərbərlik Xidmətinə və Müdafiə Nazirliyinə müraciət edib. Vətən müharibəsi başlayan gündən könüllü olaraq ön cəbhədə - Füzuli, Cəbrayıl, Hadrut və Şuşa istiqamətlərində gedən döyüşlərdə iştirak edib. Noyabrın 1-i qəlpə yarası aldığı üçün xəstəxanaya yerləşdirilib. Qolu, çənəsi və bud hissəsində 4 qəlpə var. Sinir toxumalarına çox yaxın olduğu üçün onları çıxartmaq mümkün olmayıb.

Əlbəttə, Cavidin təmsalında bütün könüllülərimiz, zabitlərimiz, komandirlərimiz yüksək döyüş əhval-ruhiyyəsi nümayiş etdirdilər. Onlar inanırdı ki, qələbə Azərbaycan ordusunun olacaq. Elə bu coşğunun noticəsi idi ki, döyüşdən əsgərlərimiz yaralı olduqlarını komandirlərdən gizlədirdi ki, növbəti döyüşlərdə iştirak edə bilsinlər. Elə Cavidin də son nəfəsinə kimi döyüşmək olub fikri. Şəhidlərimizin

qisasını almaq, 30 illik həsrətə son qoymaqdan başqa bir şey düşünməyib. Hər şeyi gözə alan bu igid əsgərimiz canını hər an Vətən yolunda fəda etməkdən çəkinməyib...

Çətin və gərgin döyüşlərdə ard-arda sücaət göstərən Cavid Şuşanın bir neçə addımlığında düşmən qəlpəsinə tuş gələrək ağır yaralanıb. Bu hal onu məyus etsə də, onun qələbəyə olan inamı sönməyib.

Silahlı Qüvvələrin Baş Klinik Hospitalında çoxlu qəlpə yarasından müalicə olunan Cavidin kontuziya səbəbindən ciddi sağlamlıq problemləri var... O, danışıqda kövröklü. Səbəbini soruşanda, deyir ki, qəlpə yaraları imkan vermədi, axıra qədər döyüşüm.

Elə bu kövrək notlarla döyüş yolu barədə bunları diqqətimizə çatdırır:

- Bir komandirimiz var idi; baş leytenant Səid Rəşidzadə, mühərribəyə getdiyim ilk gündən fərqliliyi ilə diqqətimi çox cəlb edirdi. Könüllü olaraq cəbhəyə gəlmişdi. Qorxmaz, sücaətli bir insan idi. Bayrağa görə özünü fəda etdi. Hadrutun ilk yüksəkliyində uçrəngli bayrağımızı sancmaq üçün təpəyə qalxmışdı. Bir neçə saat öncə bizimlə deyib-gülən insan gözümüzün qarşısında düşmənin snayperi-nə tuş gəldi və şəhid oldu. Mən söz vermə-

şəm, inşallah, əgər oğlum olsa, komandirimin xatirəsini yaşatmaq üçün adını Səid qoyacağam.

Cavid digər döyüş yoldaşlarından, komandir heyətindən ağız dolusu danışır. Vurgulayır ki, biz onların sayəsində həm həyat, həm də döyüş təcrübəsi qazandıq.

Şuşa uğrunda döyüşünün Cavidin əbədi xatirə yaddaşına çevriləcəyinə heç bir şübhəmiş yoxdur. O, deyir ki, Şuşada yaralandım, lakin yaralı halda ayağımdan zədə alıb gözə bilməyən döyüş qardaşlarımıza kömək edirdik.

Cavid əsgər məktubları daha çox kövröklü. O məktublardan birindəki: "Sən ilə fəxr edirik! Azərbaycan əsgəri, irəli!" sözləri nəinki Cavidə, hər kəsi bir yumruq

mayıb. Çalışır ki, ona qəhrəman deməsinlər. Bəzən yarasını gizlədir, bəzən şəhid qardaşlarının yoxluğuna dözə bilmir. Əlbəttə, bu, başadüşüldür. O, son dərəcə təvazökdir. Vətən uğrunda fədakarlığı bir borc sayır və buna görə təşəkkür gözləmir.

Bəli, 27 sentyabr - 10 noyabr tarixləri Azərbaycan xalqının unutmayaacağı tarixlər sırasında özünə yer tapıb. Bu tarix 44 günlük müqəddəs Vətən müharibəsi, zəfər müharibəsinin tarixidir. Hər il bu tarixdə igid vətən oğullarının qəhrəmanlıq hekayələri yada düşəcək, onlara ehtiram göstəriləcək.

Vətən müharibəsi xalqımızın birlik simvolu kimi yadda qaldı. Şəhidlərimizə

altında səfərbər etdi.

Cavid deyir ki, biz Qarabağ qaziləri özümüzü qəhrəman hesab etmirik, çünki əsl qəhrəmanlar şəhidlərdir. Onların yanında bu adı özümüzə layiq görmürük. Şəhidlərimizin sayəsində biz qələbə əldə etmişik. Vaxt gələcək, işğaldan azad olunmuş torpaqlarımıza həm hüzn, həm də sevincle gedəcəyik. Bir yandan kədərlənirik ki, bir səngərdə yatdığımız, bir yerdə çörək kəsdiyimiz insanları itirdik. Digər yandan isə sevinc hissi keçiririk ki, şəhidlərimizin qanı yerdə qalmadı.

Cavid çox soyuqqanlı danışır. Özünü elə aparr ki, elə bil heç mühərribədə ol-

Allahdan rəhmət, Cavidin təmsalında bütün yaralılarıma şəfa diləyirik.

Qeyd: Şuşa döyüşlərində ağır qəlpə yarası almış Cavid Masallı rayon Ağsaqqallar Şurasının sədri, tanınmış yazıçı-publisist Ələşrəf Niftiyevin nəvəsidir. Əlbəttə, bir baba üçün nəvənin Vətən yolundakı fədakarlığı heç bir ölçüyə sığmaz. Ə.Niftiyev isə nəvəsinin Vətən müharibəsindəki döyüş özmini onun sadəcə vətəndaş borcu hesab edir. Bir növ, nəvəsinə özünə bənzədir, onun Vətən sevgisini öz torpaq sevgisi ilə eyni tutur.

✍ **Şəmsiyyə Kərimova,**
Əməkdar jurnalist